

Mieke Mievis &
Hilde Martinez

HARD GEZ~~U~~CHT
T

Houtekiet
Antwerpen / Amsterdam

© Mieke Mievis & Hilde Martinez / Uitgeverij Houtekiet 2017
Houtekiet, Katwilgweg 2, B-2050 Antwerpen
www.houtekiet.com
info@houtekiet.com

Omslagillustratie Kim Duchateau
Omslag Cathy Van Maele
Auteursfoto © Koen Bauters
Opmaak www.intertext.be

ISBN 978 90 8924 632 5
e-ISBN 978 90 8924 633 2
D 2017 4765 49
NUR 740

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk,
fotokopie of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form,
by print, photoprint, microfilm or any other means,
without written permission of the publisher.

INHOUD

	Hart gezocht	7
	1 Tinder	11
	2 Het T-shirt	33
3	Vrijwilligerswerk (op Werchter)	49
	4 Online	67
5	Vraag het je vrienden	89
6	Afterworkparty	109
7	Speeddaten	127
8	Singlesfuif	147
9	Singlesactiviteit	167
10	De vernissage	185
11	Eat & Meet	201
12	Het trouwfeest	221
	13 Fileflirten	235
	14 Relatiebureau	247
15	Laat het wiskundig berekenen	265
Extra	Wat naar verluidt ook werkt	275

HART GEZOCHT

Eén miljoen zeventienhonderdduizend. 1 700 000! Zoveel singles zijn er op dit moment in België. Heel wat factoren maken dat er momenteel bijzonder veel mensen alleen wonen. Mensen blijven langer leven en verliezen vaak in hun laatste jaren een partner waardoor ze zich te oud voelen om opnieuw iemand te zoeken. Verder zijn er heel wat jongeren die ervoor kiezen om langer alleen te blijven en te genieten van de geneugten des levens. Bovendien zorgt de emancipatie ervoor dat veel meer vrouwen aan het werk zijn en dus financieel onafhankelijk zijn van hun man, wat hun de kans geeft om bij hem weg te gaan indien ze dat wensen. Ook juridisch is het tegenwoordig heel wat makkelijker om te scheiden, een scheiding kan nu eenzijdig aangevraagd worden.

Willen mensen dan alleen blijven? Nee. Uit onderzoek blijkt dat één op de twee singles jonger dan vijftig liever een relatie wil. Ook voorbij die leeftijdsgrens is de drang naar een partner groot. Maar liefst tachtig procent van de mannen en vijfenzeventig procent van de vrouwen wil graag een relatie. Dat maakt dat het merendeel van die 1 700 000 mensen op zoek is naar een lief. En één van die 1 700 000, dat was ik, Mieke Mievis.

Op de een of de andere manier komen dingen in mijn leven steeds aangewaaid. Ik voel dan dat er van alles in de lucht hangt, plots vallen een aantal puzzelstukken in elkaar en rol ik in een nieuw avontuur. Zo gaat het al mijn hele leven, zeker op carrièrevlak. Dit boek is op dezelfde manier ontstaan. In september 2015 vertel ik aan de schoolpoort dat ik opnieuw wil beginnen met lopen. Hilde, coauteur van dit boek, wordt mijn loopmaatje. We houden woord, twee keer per week, al meer dan twee jaar lang. Twee keer een klein uur om te praten over wat er zich in ons leven afspeelt, dus ook over de liefde en de zoektocht ernaar (of het behoud ervan). We stimuleren elkaar in elkaars dromen: Hilde start een blog om haar schrijfkriebels te kalmeren, ik durf een nieuw therapeutisch centrum uit de grond te stampen. Begin april 2017 vertrek ik op reis naar China, maar ik strand in Istanboel: niet de juiste reispapieren op zak. Teleurgesteld kom ik thuis, maar ik word fantastisch opgevangen en uitgenodigd op het communiefeest van Hildes dochter. Te midden van dat feest met heerlijk eten en supervriendelijke mensen beslis ik om mijn tijd goed te besteden en me in te schrijven op een online datingsite: Parship, de datingsite waar ik zelf al jaren voor werk. En terwijl ik volop aan het daten ben, krijg ik een mailtje van Liesbet van Houtekiet met de vraag of ik niet geïnteresseerd ben om een boek te schrijven... over daten.

Het waait dus weer binnen: ik ben aan het daten, loop samen met een journalist die meer wil schrijven, heb massa's vriendinnen die op zoek zijn naar hun prins op het witte paard en ik krijg de vraag om een boek te maken over daten. Wanneer ik Hilde vraag om samen met mij aan dit project te beginnen, zegt ze volmondig JA. Omdat we ervan overtuigd zijn dat je op de meest uiteenlopende manieren aan een lief kan geraken, besloten we om ze zelf uit te testen. Vijftien verschillende manieren, voor u getest, gewikt en gewogen. Heel de zomer heb ik gedatet, een hoop interessante

mensen leren kennen, veel bijgeleerd, op plaatsen gekomen waar ik anders nooit zou geraakt zijn en dingen gedaan die ik niet voor mogelijk hield.

Aan al de mannen die ik heb ontmoet wil ik zeggen dat ik het echt meende: ik wil/wou echt wel iemand naast mij in mijn leven. Alles wat ik heb gezegd en gedaan was met heel mijn hart, anders zou het niet gelukt zijn. En bedankt daarvoor, jullie hebben mij veel geleerd, geïnspireerd en geïntrigeerd. Ik heb geen moment spijt dat ik jullie heb ontmoet.

Ik heb geleerd dat daten een avontuur is. Het is een ontdekking van personen en hun verhaal, het is een zoektocht naar die ene en een herontdekking van jezelf. Van elke man die ik heb gelezen, gehoord of gezien, heb ik iets bijgeleerd. En dat zorgt dat ik dicht bij mijn grote passie in mijn leven kon blijven: mensen en relaties.

Ook ik, Hilde Martinez, wil mijn dank betuigen aan al die mannen die het aangedurfd hebben om met Mieke op date te gaan. U hebt daardoor duidelijk bewezen dat u moedig, onverschrokken en intelligent bent. Nee, eerlijk, dankzij Miekés avonturen dacht ik terug aan al die maanden en jaren dat ikzelf zonder lief zat. Ik weet nog goed dat ik het leven als single geen pretje vond. Ik haatte de zin 'Awel, hebde gij nu nog geen lief?' die op elk familiefeest alweer uitgesproken werd. Ik had geen zin in een antwoord op die vraag. Want nee, ik had nog altijd geen lief, en ja, ik voelde me gekwetst omdat die vraag gesteld werd. Ik was het soort meisje dat tijdens haar puberteit en twintiger jaren smachtend zat te wachten op die ene Prins. Ik was altijd verliefd en durfde daar nooit wat van te zeggen. Ik heb ooit eens

meer dan een jaar met een liefdesbrief in mijn boekentas rondgelopen. De verliefdheid ebde weg en de brief gooide ik maar gewoon in de prullenbak. Ik zette nooit de eerste stap, ik durfde ook amper in iemands ogen te kijken, dat ik gekust werd door enkele jongens is dan ook alleen maar aan henzelf te danken.

Op mijn vijftienvingste wenste ik mezelf voor mijn verjaardag een goed lief toe. En het wonder geschiedde! Een paar maanden later leerde ik de Liefde met de grote L kennen. Ik was tot over mijn oren verliefd. Op mijn baas!!! Op mijn eindredacteur om precies te zijn, niet op de grote baas, voor alle duidelijkheid. Maar hoe je het ooit draait of keert, ik was een bazenpoeper. Er was geen sprake van #metoo, op carrièrevlak bleek het niet mijn beste zet, maar op relatiegebied gelukkig wel. We zijn ondertussen meer dan tien jaar samen, ik kreeg er twee stiefzonen bij en later ook een dochter van de baas en mezelf. Afgelopen winter trouwden we eindelijk en op een spetterend feest deze zomer beloofden we elkaar eeuwige trouw.

Waarom wilde ik dan zo graag meewerken aan dit boek? Omdat ik vind dat iedereen mijn succesverhaal verdient. Ben je een happy single? Goed voor jou! Ben je geen happy single? Dan hoop ik dat dit boek je kan helpen in je zoektocht naar De Ware. Je zal merken dat het ook voor Mieke geen pad zonder doornen was, maar je zal ook lezen hoeveel plezier ze gemaakt heeft, hoeveel goede gesprekken ze gehad heeft en hoeveel wijzer dit alles haar gemaakt heeft. Ik hoop dat je uit ons boek goede ideeën en tips kan halen en dat het je sterkt om door het leven te fietsen. Weet dat je niet alle manieren moet onderzoeken zoals Mieke gedaan heeft, kies gewoon die optie uit die jou het meest comfortabel lijkt. We wensen je veel leesplezier met ons boek en hopen van harte dat het ook met jouw hart goed komt!

Tinder

Zondagen zijn de meest vervelende dagen voor een vrijgezel. Met wat geluk ben je de avond ervoor uit geweest en gebruik je de helft van je dag om wat te liggen stinken in bed, maar meestal word je toch gewoon op tijd wakker en heb je eigenlijk weinig te doen en valt er amper wat te beleven. Zelf probeer ik mijn zondagen steeds nuttig te besteden: 's ochtends gaan lopen met mijn loopmaatje en co-auteur van dit boek, 's middags iets lichts eten, in de namiddag administratie en 's avonds een kookavondje met een vriendin of vriend. Tenzij ik aan het daten ben uiteraard.

Onlangs kwam een vegetarische vriend 's avonds bij me langs. Ik kook graag, hij eet graag. Goede deal. Hij is ook een IT'er, dus tijdens het koken en *tetteren*, doet hij vaak de back-ups van mijn pc en kijkt wat dingen na. Deze keer had ik hem gevraagd om mijn iPhone eens onder handen te nemen en alle updates door te voeren. Terwijl hij lustig met mijn gsm in de weer is, begint hij opeens te grinniken. In de veronderstelling dat hij een of andere conversatie met een vriendin of date had gelezen, vraag ik hem hoe de persoon heet met wie hij zo aan het lachen is. 'Wat denk je hiervan,' zegt hij, 'een energieke, dynamische, positieve en vrolijke

mama van twee kapoenen is op zoek naar liefde met de grote L die haar aan het lachen kan brengen, genoeg ruggengraat heeft, kan luisteren en haar onder tafel kan praten en er mag een hoekske af zijn. Voor alle bevestigingsjunkies, swipe rechts.' 'Dat ben ik helemaal,' zeg ik al lachend. 'Goed, want dan sta je nu op Tinder!'

FACTS AND FIGURES

Tinder is een gratis datingapp voor smartphones, die gelanceerd werd in 2012 en een instant succes was. Net als Facebook werd het geïntroduceerd op een universiteit, in dit geval tijdens een feestje van de University of Southern California. Wereldwijd zouden er meer dan 50 miljoen Tinderprofielen bestaan (zélfs in Noord-Korea), waarvan 300000 in België (cijfers uit 2014). Op Tinder kan je andere gebruikers beoordelen aan de hand van hun profielfoto, swipe je naar links dan ben je niet geïnteresseerd, swipe je naar rechts dan heb je wél interesse. Tinder genereerde op die manier al meer dan 10 miljard matches – een match betekent dat twee mensen mekaar foto leuk vinden.

Om te kunnen beginnen met tinderen heb je allereerst een profiel nodig. Het is makkelijk om dit aan te maken, het enige wat je nodig hebt is een Facebookaccount. Tinder haalt je voornaam van Facebook en selecteert vijf foto's die op jouw Facebookaccount te vinden zijn (deze foto's kan je nadien nog wel aanpassen als je daar zin in hebt). Aangezien je profielfoto de belangrijkste informatie is die andere gebruikers snel te zien krijgen, kan je er maar beter voldoende aandacht aan besteden (we vertellen je hierover later meer).

Tinder kijkt ook naar je Facebookvrienden en naar de likes die je geeft, op basis daarvan dicht de app je bepaalde interesses toe, die later zullen gebruikt worden bij de zoektocht

naar een match. Zelf vul je nog even je geslacht in en je seksuele voorkeur, en eventueel nog een korte biografie. En je kan aan de slag! Eens aangemeld krijg je foto's van andere Tindergebruikers te zien, en kan je kiezen wie je interessant vindt. Vervolgens schotelt Tinder jouw foto voor aan de gebruikers die jij leuk vindt. Is de interesse wederzijds, dan kan er gechat worden.

Gemiddeld logt een gebruiker zich elf keer per dag in op Tinder. Mannen swipen 7,2 minuten per sessie, vrouwen 8,5 minuten; ofwel zo'n negentig minuten per dag. De gemiddelde man geeft aan zo'n 46% van de vrouwelijke profielen een like. Vrouwen zijn veel kritischer: zij geven aan slechts interesse te hebben in 14% van de mannelijke profielen.

De app richt zich voornamelijk op personen tussen de achttien en de vijfentwintig jaar, met vijfentwintig jaar als bovengrens. Negenzeventig procent van de Tinderaars zijn millennials (geboren tussen 1980 en 2000).

Uit een onderzoek van de KU Leuven blijkt dat slechts 46% van de gebruikers een relatie zoekt. Maar liefst 75% zit vooral op Tinder om de tijd te doden. 55% zoekt vrienden, 22% geeft expliciet toe enkel op seks uit te zijn. Overigens had maar de helft van de gebruikers via de app al eens een date.

Het is met andere woorden niet simpel om via Tinder een langdurige relatie te starten – al zeker niet als je ouder bent dan dertig. Het is dus vooral van belang om de serieuze van de ander in te proberen schatten. Dat kan vrij direct: door het via de chat gewoon op de man of vrouw af te vragen. Maar dat je lief vinden via Tinder kàn, blijkt ook uit de cijfers: 27% van de deelnemers aan het onderzoek bouwden via Tinder wél een serieuze relatie uit. Voor de volledigheid: 31% had via de app al casual sex en 23% een onenightstand. Nogmaals: probeer uit te vissen of je match uit is op het-

zelfde als jij. Vooral ook als je weet dat 12% van de Tindergebruikers in een relatie zit.

Waar je best ook op let: de profielen die je te zien krijgt, komen van mensen in jouw buurt, Tinder bepaalt dit op basis van de gps-locatie. Door een openbaar profiel aan te maken loop je met andere woorden de kans dat je omgeving te weten komt dat je aan het daten bent. Vraag je af of je daar wel zin in hebt vooraleer je begint te tinderen.

DE ERVARING

Je kon net lezen hoe mijn mijn Tinderverhaal begon. Aan de vegetarische vriend moest ik beloven dat ik drie dates zou hebben (op een maand) en dan zouden we op de volgende kookavond het profiel samen verwijderen. We kruipen na het eten in de zetel en ik begin te swipen... hij heeft de leeftijdscategorie ingesteld van achtendertig tot vijfenveertig jaar. De eerste man die op mijn scherm verschijnt, blijkt mijn bankdirecteur te zijn. Supergrappig! Er verschijnen nog redelijk wat bekenden de revue. Dat is meteen een nadeel van Tinder (vind ik toch): je bepaalt de radius waarbinnen iemand mag wonen en zo kom je automatisch mensen tegen die je wel kent. Wat ik in het begin niet doorhad is dat die actieradius bepaald wordt vanop de plaats waar je aan het tinderen bent. Dus als je even in Gent bent en je doet daar je Tinder open, kiest hij kandidaten in een straal van 40 km rond Gent.

In het rijtje bekenden kom ik ook mannen tegen van wie ik weet dat ze in een relatie zitten. Dat is toch even schrikken. Ik vraag me meteen af of het feit dat ik dit zie, wil zeggen dat zij nu ook weten dat ik hen gezien heb. Heel even twijfel ik nog of ik een profiel van een man in een relatie zou 'liken', al is het maar om hem te laten weten dat ik het

weet dat hij op Tinder zit, maar ik doe het toch maar niet. Vooral om er zeker van te zijn dat ik hem niet het idee geef dat ik opensta voor een relatie met een man die al in een relatie zit. Dat zorgt alleen voor problemen, dat zie ik meer dan vaak genoeg in therapie en daar wil ik in geen geval mee beginnen... Het voelt gewoon per definitie fout, ethisch niet verantwoord, moreel incorrect. *You don't touch a guy who is in a relationship*. Niet alleen zie ik mezelf niet in een minnaressenrol en op de tweede plaats staan, nog meer voelt het fout om een relatie, al loopt ze niet goed, in een crisis te brengen voor gewoon wat leuke tijd. Goed wetende als therapeute dat de meeste mensen in een relatie toch gewoon kiezen voor die relatie, en niet voor de minnares. Maar goed, iedereen moet zelf maar kiezen wat hij of zij er mee aanvangt, zolang je maar bereid bent om de gevolgen van je daden te dragen.

Ik zie mezelf
niet in een
minnaressenrol.

Maar goed. Ik zat dus in de zetel met de vegetarische vriend en begon te swipen. De vriend heeft zelf een zus die haar grote liefde op Tinder gevonden heeft en hij raadt me aan om vooral erg kritisch te zijn. Een gouden raad, lijkt me. Ik bekijk de foto's aandachtig en lees de test die erbij staat. Het valt me op dat je na een uurtje al vrij snel aan het swipen bent. En ik betrap mezelf erop, met schaamrood op mijn wangen, dat ik vaak denk *Nee hoor, die vind ik niet mooi genoeg*. Eigenlijk wel gemeen van mezelf, zeker omdat ik normaal gezien niet zo gefocust ben op uiterlijk. Maar goed, het is wat de tool uitlokt. Ik merk dat ontzettend veel mannen een zonnebril dragen op hun foto en eerlijk, het stoort me. Zo heb je toch geen goed beeld van hoe iemand eruitziet. Als ik iemand zijn ogen niet kan zien, merk ik dat ik al dadelijk naar rechts swipe. Sommige mannen hebben hun beroep ingevuld en wanneer ik een artistiek beroep zie verschijnen, ook al heeft de man een zonnebril op, swipe

ik toch eens naar links. Het swipen op zich werkt trouwens wel wat verslavend. Ik merk dat ik haast een week aan een stuk enkele uren per dag bezig ben met swipen en berichtjes beantwoorden. En mag ik even

Plots begrijp ik waarom mensen verslaafd kunnen raken aan Tinder.

zeggen dat heel het Tinderverhaal mij een ontzettende boost gegeven heeft voor mijn ego. omg!! Zoveel bevestiging heb ik in mijn hele leven nog niet gekregen. Nu begrijp ik waarom vriendinnen echte Tin-

deraddicts zijn geworden en daar een ganse avond mee kunnen vullen. In de volgende dagen selecteer ik vijftien mannen en jawel hoor, bij alle vijftien heb ik een match. Dat wil zeggen dat zij ook mij geselecteerd hadden en naar links hadden geswipet. Wow, de mannen die ik kies, zijn dus ook in mij geïnteresseerd!

De ervaring leert dat het niet is omdat je een match hebt dat er uiteindelijk ook contact wordt opgenomen. Van de vijftien mannen zijn er drie van wie ik nooit een bericht ontving, zelfs niet nadat ik hun zelf een bericht heb verstuurd. Ik stuurde nochtans kleine complimentjes, die mijn kans wetenschappelijk gezien zouden moeten vertienvoudigen. De berichtjes zijn kort en krachtig, want hoe uitgebreider, hoe meer hij ervan zou kunnen uitgaan dat ik veel moeite voor hem aan het doen ben. En dat hij misschien ook wel zou gaan denken dat ik hopeloos op zoek ben. Mijn berichtjes zijn ook intelligent genoeg, dus daar kan het niet aan liggen.... Maar waarom antwoorden ze dan niet?

Op het internet ga ik op zoek naar allerlei tips om een goede Tinderopeningszin te pakken te krijgen, eentje die verder gaat dan 'hey'. Er bestaan hele lijsten van. De openingszinnen die ik heb gesteld liggen nochtans in dezelfde richting.

Zo schreef ik ‘Dag Vreemde Man, in mijn dromen ben je nog niet voorgekomen, maar die baard van je wil ik in het echt weleens bestuderen...’ naar een van de drie onbeantwoorde contacten. Al bij al toch geen slechte opener, niet? Maar het bleef dus onbeantwoord. Ofwel kende de man het lied van Ann Christy niet en snapte hij daarom de link niet, ofwel vindt hij het gewoon niet leuk als er vrouwen aan zijn baard zitten. Het vreemde is dat ik het erg vervelend vond dat er iemand helemaal niets stuurde. Het was een niet uitgesproken afwijzing maar toch kwam het hard aan. Zeker omdat ik maar niet kon begrijpen waarom hij zelfs de moeite niet nam om op zijn minst te zeggen dat het een leuk berichtje was. Daar stak mijn onzekerheid toch sterk de kop op. Maar tinderen is als solliciteren, na een paar onbeantwoorde brieven begin je door te hebben dat dit nu eenmaal de regels van het spel zijn, of in dit geval, van deze manier om aan een lief te geraken. En je wordt het gewoon om geen antwoord te krijgen. Van de twaalf anderen die wél reageerden heb ik er vier ook echt ontmoet – ik moest me immers aan het aantal van de vegetarische vriend houden.

Ik vond het erg
vervelend dat
iemand niet
antwoorde.

Waarom schopten sommigen het niet tot date?

Er zaten een paar mannen bij die heel duidelijk alleen aan het tinderen waren om zich wat bezig te houden. Wat mij vooral opviel is dat heel wat mannen nog maar pas (en met pas bedoel ik echt wel heeeel erg pas: gaande van twee dagen tot een maand) uit een relatie gestapt waren. Dat waren dan ook de Tindermannen die tijdens de eerste contacten al snel over hun ex begonnen, over hoe lastig het is om alleen te zijn, over hoe ze nu alles moesten regelen en dat dat toch niet makkelijk was... Bij de eerste man van deze categorie had ik nog erg veel geduld en schreef ik bemoedigende berichten terug. Ik was meer aan het coachen en

zelfs therapie aan het geven, dan contact aan het maken om te beginnen daten. Maar na nummer twee had ik het gezaag en gezeur en de negativiteit wel gehad. Het makkelijke op Tinder is dat je op een gegeven moment gewoon kan beslissen om niet meer te antwoorden. Al snel valt het contact zo weg, dat had ik gaandeweg al zelf ondervonden. Aan één man heb ik het webadres gegeven van de Belgische vereniging voor Systeemtherapeuten, want die kon dat wel gebruiken.

Schopten het ook niet tot een date: de mannen die mij te hard bejubelden. Ik kreeg niet alleen in duizendvoud te horen hoe mooi en sensueel ik was (ik zei toch dat tinderen een ego boost van jewelste kan zijn), maar ook hoe spitsvondig ik wel was. Dat ze op al die maanden

Ik ken mezelf,
ik ben maar
een gewone
madam.

tinderen nog nooit iemand waren tegengekomen die zo ad rem was en mentaal gezond (echt, dat schreef een boekhouder, dat ik een van de eerste vrouwen was die passeerde die niet hysterisch was). Ik was echt een toppertje, ik speelde in de hoogste klasse, ik was een uitzondering in het Tinder-vijvertje... manmanmanman. Allemaal wel leuk om te horen, echt, dankjewel mannen. Alleen, ik ken mezelf, ik ben maar een gewone madam. Ik ben helemaal niet extreem mooi, intelligent of grappig. Ik ben helemaal geen hoogste klasse, ik reken mezelf eerder tot de goede middenmaat. Als iemand dan zulke grootse dingen over mij denkt, dan denk ik al snel dat die echt niet veel gewoon is, en dat de kans groot is dat ik de man omver blaas. En daar begin ik niet aan. Hij moet zichzelf graag genoeg zien om naast me te kunnen staan.

Bleven er dus vier over die ik in levenden lijven gezien heb.

Nummer één speelde in een amateurgezelschap en aangezien ik humor erg belangrijk vind, vond ik het de moeite

om hem op te bellen. Gezellige gesprekken, goed gelachen, maar geen intellectuele hoogvlieger. Misschien toch maar eens afspreken, want hij zag er wel goed uit en zijn beroep verraadde dat er toch enig verstand in zijn hoofd moest zitten. We spraken af aan het kasteel van Horst. Hij zou zorgen voor een natje en een knabbeltje en ik moest gewoon in een bloemenkleedje verschijnen. Alles gaat vlot: ik kom aan, hij staat te wachten aan de ingang van het park, we zetten ons op het eerste het beste bankje en praten verder terwijl hij een flesje rosé opent. We klinken en net nadat ik mijn eerste slok binnen heb en verder mijn verhaal wil vertellen, vliegt hij letterlijk bovenop mij, stopt zijn tong in mijn mond en draait als een betonmolen rond. Ik duw hem met een ruk naar achter, ga rechtop staan en vraag wat hij in godsnaam aan het doen is. 'Jou aan het kussen en ik heb nog zin, dus doe ik dat.' Zijn woorden zijn nog niet koud of hij neemt mij gezicht vast en begint opnieuw. Of beter, hij begint welgeteld één seconde, want op seconde twee belandt mijn knie op de plaats waar ze moet horen. De man buigt voorover en ik stap gezwind met mijn bloemenkleedje het park uit.

Geleerd? Dat elke vrouw best een cursus zelfverdediging volgt om dit soort van weirdo's het juiste antwoord te geven.

Nummer twee is de Artistieke Man met de Zonnebril. We spreken af in een bruine kroeg en wanneer ik aankom, zit hij er al, met zijn zonnebril op! Wanneer ik na een halfuur vraag om toch eens zijn bril af te zetten, wordt het meteen duidelijk waarom hij zijn bril steeds draagt. Door een nogal hevig leven van de laatste zowat vijftig jaar, hangen er vernuftig op elkaar gestouwde zakken onder zijn ogen. Eigenlijk zijn het vier lagen op elkaar die gaan van bordeaux, over petroleumblauw en eindigen in antraciet. Indrukwekkend, dat wel. De babbel is

Wanneer ik
aankom, zit hij
er al, met zijn
zonnebril op.

erg leuk, maar het wordt al snel duidelijk dat deze man er een heel ander levensritme en daarbij horende levensvisie op na houdt. Achteraf krijg ik wel nog een ontzettend lief WhatsApp-bericht, waarin hij schrijft dat hij hoopt dat we elkaar nog eens toevallig ontmoeten in de hoofdstad.

Geleerd? Dat Axl Rose van Guns N' Roses alleen maar vierkante watermeloenen wil eten.

Mijn derde match is mijn Gedichtenman, hem ontmoet ik op een zondagnamiddag, gezellig in een koffiebar. We hebben ondertussen bijna drie weken getinderd en hij steekt met kop en schouders uit boven al de rest in Tinderland. De verfijndheid van zijn taal, de woordspelletjes die we spelen...

Hij is ontzettend lief en stuurt onwaarschijnlijk lieve berichten: 'Voel nog even aan de rechterkant van je gezicht. Nee... iets meer naar je oor toe... zo net achter die eerste haarlijn, meer naar beneden, nog iets meer naar je nek... Voel je dat? Dat ben ik, niet helemaal daar, maar toch erbij.' Er wordt heel wat gewhatsappt en al snel worden de gedichten aangevuld en verlengd.

Doortastend

Ik tastte...

ik tastte in het rond en voor en achter.

Ik tastte zelfs boven en beneden.

Maar door ging ik niet.

Nu sta ik alleen in het heldere maanlicht,

geheel tastloos.

Met als kers op de taart dit meesterwerk:

De Herfstkoningin

alles begint met een ja

ja zeggen de bomen

tijd om los te laten